یادداشت

چینشی برای شفاف‌سازی قراردادهای نفتی ایران

بهرام فارسیجانی . کارشناس حوزه انرژی

● موضوع قراردادهای نفتی، یکی از پیچیده‌ترین مباحث نوین صنعت نفت محسوب می‌شود. تعدد فاکتورها و عوامل از حد شمارش خارج است و بنابراین نیازمند انباشت حجم زیادی از تجربه و دانش در حوزه‌های فنی، اقتصادی، حقوقی، عملیاتی و صنعتی است. در حوزه صنعت نفت و با توجه به حساسیت‌های موجود و همچنین تعدد قوانین حاکم بر صنعت، شمار این مؤلفه‌ها بسیار زیاد است. برای مثال می‌توان در یک نگاه ساده، این عوامل را احصا کرد:افزایش ضریب تولید نفت، حفظ و ارتقای سهمیه کشور در بازار جهانی و اوپک، تشویق و حمایت‌پذیری از جذب سرمایه‌ها و منابع خارجی در فعالیت‌های بالادستی نفتی و گازی، درجات مختلف خطرپذیری و ریسک، افزایش بهینه ظرفیت‌های تولید نفت و گاز در میادین مشترک، اجرای طرح‌های اکتشاف و توسعه و تولید، اطمینان از حفظ و صیانت از مخازن هیدروکربوری، افزایش ضریب بازیافت مخازن، به‌کارگیری و انتقال و توسعه فناوری‌های نوین در تمامی فعالیت‌های بالادستی، حفظ حاکمیت دولت بر منابع، استفاده حداکثری از توان فنی و مهندسی و صنعتی داخلی و... .اینها فقط تعداد اندکی از مؤلفه‌هاست. چینش این عوامل باید به گونه‌ای باشد که اهداف و مأموریت کلان صنعت نفت نیز به شکل مطلوبی پیاده شود. به طور اجمال، مأموریت صنعت نفت را می‌توان اعمال حق حاکمیت و مالکیت ملت ایران نسبت به منابع و تأسیسات نفتی و گازی سراسر کشور از طریق ارتقای منافع درازمدت و بیشینه‌سازی درآمدها (حاصل از منابع نفت وگاز) و فعالیت‌های جانبی و صیانت از این منابع برشمرد.برای نیل به این «اهداف»، به «راهبردهایی» نیاز است. این راهبردها تحت عناوین بهره‌برداری کارآمد، اثربخش و با بیشترین ارزش‌افزوده از منابع نفت و گاز کشور و صیانت از آنها، و همچنین برقراری و ارتقای تعامل مؤثر با بازیکنان ذی‌نفع ملی، منطقه‌ای و جهانی و پیش‌بینی روند تحولات صنعت نفت در دنیا و انجام اقدامات لازم برای حفظ منافع ملی کشور قابل‌ذکر است. این در حالی است که شرایط رقابتی بسیار سنگینی برای توسعه میادین در منطقه برقرار است و ضروری است همه سیاست‌های قراردادی در راستای تشویق سرمایه‌گذاران برای حضور در ایران تدوین و جذابیت‌های لازم در قراردادها ایجاد شود.برخلاف آنچه منتقدان عنوان می‌کنند، مدل جدید قراردادی ایران، یک «چارچوب» برای شفاف‌سازی رابطه بین دو طرف قرارداد است. بنابراین نمی‌توان اظهار کرد که تجربه استفاده از شیوه‌های قبلی قراردادی در کشور، «ناموفق» بوده است. سال‌های متمادی قراردادهای بیع متقابل مورداستفاده قرار داشت که در نوع خود توفیق‌های خوبی را برای کشور به همراه آورد (جلب حجم قابل‌توجهی سرمایه‌گذاری خارجی). اما دنیای امروزی، عصر تغییر و تحول است و هیچ پدیده‌ای نمی‌تواند برای تمامی اعصار، عملکرد لایتغیری را به دنبال داشته باشد. ضرورت روی‌آوردن به مدل جدید قراردادی هم ذیل همین اصل قابل تعریف و توجیه است.از سوی دیگر برخی منتقدان بدون اینکه جزئیات قراردادها به طور کامل منتشر شده باشد، از هم‌اکنون داعیه «باخت» کشور در قراردادهای نفتی را دارند و بر این نکته پافشاری می‌کنند که منافع کشور از این طریق تأمین نمی‌شود. این گروه شاید از این نکته غافل‌اند که هیچ شیوه‌نامه و قراردادی در هیچ‌کجای دنیا وجود ندارد که توانسته باشد به طور کامل منافع یک طرف را تأمین کرده باشد. اساسا چنین رویکردی فاقد مبنای منطقی است که در یک رابطه قراردادی، تمامی منافع متوجه یک سمت باشد و سمت دیگر هیچ منفعتی کسب نکند. رابطه قراردادی یک رابطه «دوسویه» است و باید منافع هردو طرف را تأمین کند.در مدل IPC منافع هر دو طرف قرارداد تأمین می‌شود. در ادبیات بین‌الملل اقتصادی از این وضع تحت عنوان «برد- برد» نام برده می‌شود.ذکر این نکته لازم است که موضوع قراردادهای نفتی از حمایت‌های قانونی برخوردار است. احکام قانون ششم توسعه می‌تواند تعبیری بر تلاش برای جذب سرمایه در تمامی حوزه‌های اقتصادی (ازجمله صنعت نفت) باشد؛ چراکه توسعه این صنعت هم برای خود این حوزه مفید است و هم آثار مثبتی بر سایر بخش‌های اقتصادی کشور دارد.پیش‌بینی کارشناسی این است که اگر بتوان با این قراردادها، سرمایه‌گذاری مناسبی در بخش انرژی جذب کرد، آنگاه بالاترین رشد اقتصادی در برنامه ششم توسعه، سهم بخش نفت و گاز خواهد بود.

خبر

زنگنه اعلام کرد

رفع توقیف اموال گاز ایران در اروپا

● **مهر:** بیژن زنگنه، وزیر نفت با اشاره به مذاکرات انجام‌شده با لینده آلمان از رفع توقیف تجهیزات گازی ایران بلافاصله پس از لغو تحریم‌ها خبر داد و گفت: ایران اولین واحد FLNG را در خلیج‌فارس راه‌اندازی می‌کند. که با بهره‌برداری از آن، امکان تولید سالانه ۱۰،۵ میلیون تن ال‌ان‌جی فراهم می‌شود.

نهاوندیان در همایش بیمه و توسعه:

صنعت بیمه ایران شبه‌انحصاری است

شرق: «صنعت بیمه در ایران شبه‌انحصاری است». این گفته رئیس دفتر رئیس‌جمهور و وزیر اقتصاد در بیست‌ودومین همایش ملی و هشتمین همایش بین‌المللی بیمه و توسعه است که در برج میلاد برگزار شد. در این همایش تأکید شد که صنعت بیمه باید از حالت شبه‌انحصاری به رقابتی تبدیل شود و درعین‌حال بیمه مرکزی نظارت خود را بر رقابتی و انحصاری‌بودن بیمه‌ها بیشتر کند.

نهاوندیان: بیمه مرکزی درجه انحصار و رقابت را نظارت کند

رئیس دفتر رئیس‌جمهور گفت: دولت و مجلس در حمایت از برنامه‌های دولت در برنامه ششم که مبتنی بر سیاست اقتصاد مقاومتی تدوین شده، تأکید دارد که از این فرصت‌های پیش‌رو در فضای پساتحریم، در اصلاح زیرساخت‌های اقتصادی استفاده کند. ما باید حتما بیماری مزمن و کهنه‌شده دولت‌زدگی در اقتصاد ایران را علاج کنیم.

محمد نهاوندیان با اشاره به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، به صلح‌آمیزبودن فعالیت‌های هسته‌ای کشورمان اشاره کرد و افزود: با گزارش اخیر آژانس معلوم شد تحریم‌ها بر پایه مستندات واقعی استوار نبود و جامعه جهانی به این نتیجه رسید که باید این تحریم‌ها را بردارد؛ در عین حالی که مجموعه قدرت و توانمندی‌های هسته‌ای کشور تثبیت شود. نهاوندیان ادامه داد: این امر برای فعالان اقتصادی وظیفه‌ای را به‌وجود می‌آورد که با فهم آن باید در جبران هزینه تحریم‌ها بکوشیم؛ زیرا تحریم‌ها ریسک فعالیت اقتصادی و هزینه مبادله‌ای و ریسک سیاسی را تحمیل می‌کرد.وی با بیان اینکه، بنگاه‌های ایرانی ناچار بودند از مسیرهای غیرتضمین‌شده مبادلات خود را انجام دهند که ریسک آنها بسیار بالا می‌رفت، یادآور شد: گاهی برخی از حمل‌ونقل‌ها از پوشش بیمه‌ای لازم برخوردار نبودند.رئیس دفتر رئیس‌جمهوری خاطرنشان کرد: در بخش تجارت خدمات که در دهه‌های گذشته همیشه منفی بوده‌ایم اکنون بعد از رفع تحریم‌ها می‌توانیم اقدامات مطلوبی انجام دهیم. شرایط تحریم به دلیل ضرورت رفع نیاز داخلی این شرایط را فراهم آورد و سبب شد تا در بیمه‌های اتکایی تجارب بزرگی به دست آوریم.وی با تأکید بر اینکه آماده‌شدن صنعت بیمه برای فضای پساتحریم به معنای روزآمدکردن نیروی انسانی و مدیریت است، افزود: مدیریت در صنعت بیمه باید از حالت شبه‌انحصاری به رقابتی تبدیل شود و این کافی نیست که فقط بیمه‌ها در بخش بیمه شخص ثالث به رقابت بپردازند.

رئیس دفتر رئیس‌جمهور با انتقاد از اینکه صنعت بیمه کشور فقط در بخش‌هایی مانند شخص ثالث و درمان با یکدیگر به رقابت می‌پردازند، گفت: شرکت‌های بیمه نباید فقط در حوض خانگی مسابقه بدهند، بلکه باید خود را برای مسابقه در استخرهای بزرگ آماده کنند. به گفته وی، اینکه برخی فقط به منابع دولت چشم می‌دوزند، ممکن است در نگاه اول جلوه کند اما در بلندمدت اتکا به منابع دولتی، ضدتوانمندی آنهاست.نهاوندیان با تأکید بر اینکه باید فضای کار شرکت‌های بیمه را به یک فضای رقابتی واقعی تبدیل کنیم، تصریح کرد: رقابت لزوما به معنای افزایش قیمت نیست و ترکیبی از افزایش کیفیت و توانمندی با اصلاح قاعده‌های رقابتی است و نمی‌توانیم در بازار داخلی رقابت را به شرکت‌های بیمه، تحمیل و از آنها رقابت با شرکت‌های خارجی را مطالبه کنیم.

به گفته رئیس دفتر رئیس‌جمهور، هیچ رقابتی پایدار نمی‌ماند و انحصار نمی‌زداید، مگر با یک سیاست‌گذاری هوشمندانه و نظارت قوی. بیمه مرکزی درجه انحصار و رقابت را باید نظارت کند.

تأکید طیب‌نیا بر لزوم حذف عوارض بیمه

وزیر اقتصاد و امور دارایی نیز در این همایش با انتقاد از ضریب نفوذ بیمه ۱.۹ درصدی صنعت بیمه در ایران از برنامه جدی دولت برای حذف عوارض صنعت بیمه خبر داد و اعلام کرد: تورم تولید در چند ماه اخیر تک‌رقمی شده و به زیر پنج درصد رسیده است.به گزارش خبرگزاری‌ها، علی طیب‌نیا گفت: امروزه در تمامی کشورهای جهان صنعت بیمه از اجزای لاینفک بازارهای مالی محسوب می‌شود. شرکت‌های بیمه از نهادهای اثرگذار در بازار مالی و بازار سرمایه محسوب می‌شوند و به توسعه اقتصادی کشورها و ارتقای رفاه عمومی کمک می‌کنند. وزیر اقتصاد افزود: سرمایه‌گذاری، رابطه مستقیمی با تولید و رابطه معکوسی با ریسک دارد. یکی از خدمات صنعت بیمه به تولید و سرمایه‌گذاری، پوشش ریسک‌ها و خطرات و جبران خسارت ناشی از بروز حوادث است. پوشش‌دادن به خطر آینده را پیش‌بینی‌پذیر می‌کند و باعث رشد سرمایه‌گذاری می‌شود. طیب‌نیا ادامه داد: فاصله زمانی دریافت حق بیمه و پرداخت خسارت باعث می‌شود صنعت بیمه از حجم انبوهی از ذخایر فنی برخوردار باشد. این صنعت دارای منابع عرضه‌کننده برای تأمین مالی است. به گفته وزیر اقتصاد، مدیریت صحیح صنعت می‌تواند ضمن تأمین امنیت لازم برای فعالیت‌های تولیدی به رشد و توسعه اقتصادی و افزایش رفاه اقتصادی کمک شایانی کند. با وجود پیشرفت‌های صنعت بیمه کشور در سال‌های گذشته هنوز با مقیاس‌های جهانی فاصله قابل ملاحظه‌ای در این صنعت داریم؛ به‌طوری‌که ضریب نفوذ بیمه در سطح جهانی در سال ۲۰۱۴ معادل ۶.۲ درصد، بیمه‌های زندگی ۳.۴ درصد و بیمه‌های غیرزندگی ۲.۷ درصد بوده است. وی افزود: این در حالی است که در اقتصاد ایران ضریب نفوذ بیمه ۱.۹ درصد است که در مقایسه با متوسط جهانی فاصله زیادی دارد. درعین‌حال شاخص بیمه‌های زندگی در ایران ۰.۲ درصد است که با شاخص ۳.۷ درصد در جهان فاصله قابل مقایسه‌ای دارد.وی خاطرنشان کرد: متأسفانه صنعت بیمه ما با چالش‌های جدی مواجه است و باید یک مقابله برنامه‌ای و اصولی با آنها تدوین شود. اولین چالش مهم صنعت بیمه، پیچیدگی‌های گذار از وضعیت انحصاری به رقابتی است که در سال‌های اخیر با اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قدم‌های مهمی در این زمینه برداشته شده است. وزیر امور اقتصادی و دارایی گفت: نهاد ناظر صنعت بیمه با وضعیت مطلوب فاصله دارد. بیمه مرکزی قرار بود که از فعالیت‌های تصدی‌گری فاصله بگیرد و بر نظارت متمرکز شود که این نظارت نباید از جنس تعرفه‌ای باشد بلکه باید از جنس توانگری باشد تا بیمه‌ها بتوانند به تعهدات بیمه‌ای خود عمل کنند؛ گرچه قدم‌های مؤثری در این راستا برداشته شده است اما هنوز اقدامات زیادی باید انجام شود.

تورم تک‌رقمی اوایل دی‌ماه

وزیر اقتصاد عنوان کرد: از دلایل اقتصادی عدم رشد مناسب این رشته بیمه‌ای، وجود تورم‌های مزمن در اقتصاد ایران در سال‌های گذشته بوده است. امروز در آستانه تورم تک‌رقمی قرار گرفته‌ایم و در انتهای آذر و اوایل دی‌ماه نرخ تورم نقطه‌ای تک‌رقمی خواهد شد، همچنین تورم تولید در چندماه اخیر تک‌رقمی شده و به زیر پنج‌درصد رسیده و در آینده‌ای نزدیک هم تورم مصرف‌کننده تک‌رقمی می‌شود و شرایط لازم برای توسعه صنعت بیمه عمر و زندگی فراهم خواهد شد.

وی، یکی دیگر از چالش‌های صنعت بیمه را پرداخت مالیات و عوارض ذکر کرد و افزود: این صنعت تسهیل‌کننده فعالیت‌های اقتصادی است اما مالیات و مالیات بر ارزش‌افزوده از این صنعت دریافت و عوارض متعددی هم دریافت می‌شود. ۴۰ درصد فروش صنعت بیمه و حق بیمه صادره تحت عنوان عوارض دریافت می‌شود، بنابراین باید جدی در جهت حذف عوارض اقدام کنیم تا بتوانیم قیمت تمام‌شده صنعت بیمه را کاهش دهیم.

امین: جنگ قیمتی شرکت‌های بیمه

رئیس کل بیمه مرکزی هم در این همایش نسبت به جنگ قیمتی شرکت‌های بیمه در ایران هشدار داد. محمدابراهیم امین با اشاره به شرایطی که در پساتحریم رویاروی صنعت بیمه کشور قرار دارد، گفت: شاید در وهله اول به سرمایه خارجی در صنعت بیمه چندان نیاز نداشته باشیم ولی منابع این صنعت می‌تواند به تأمین مالی کمک کند. امین افزود: گرچه همکاری با خارجیان مزیت‌هایی برای صنعت بیمه دارد اما چون تابه‌حال حضور آنها را در ایران ندیده‌ایم و اولویت‌های ما نیست. زمانی که تحریم‌ها برداشته شود، بیمه‌گذاران بزرگ باید تمهیداتی را بیندیشند که از طریق بیمه‌های ایرانی پوشش‌های لازم ارائه شود. وی ادامه داد: چنانچه صنعت بیمه دوباره بخواهد به رویه سابق و پیش از تحریم‌ها بازگردد و با همان سطح به بازارهای خارج مراجعه کند، تمام تجربیات در دوران تحریم برای مدیریت ریسک و ارزیابی ریسک و صدور بیمه‌نامه‌ها و... بلااثر خواهد شد.رئیس کل بیمه مرکزی به رقابت شرکت‌های بیمه برای شکست قیمت‌ها اشاره و تأکید کرد: در صورت ادامه جنگ قیمتی، این آسیب بزرگ از امروز به فردا منتقل می‌شود. وی با بیان اینکه مهم‌ترین عامل در توانگری مالی سرمایه شرکت‌های بیمه است، افزود: اکنون این سرمایه به چالشی در صنعت بیمه تبدیل شده است به‌گونه‌ای که شرکت‌های بیمه به دلیل بازده پایین قادر به پوشش همه ریسک‌ها نیستند. یکی از مصوبه‌های دولت، حداقل سرمایه برای تأسیس شرکت‌های بیمه را تعیین کرده، اما به دلیل عدم مشارکت سهام‌داران در افزایش سرمایه، این امر به چالش تبدیل شده و از طرفی بازده پایین صنعت بیمه نیز توجیه اقتصادی ندارد.

خطر افزایش سرمایه‌های بی‌رویه

روزبه معین‌زاده
تحلیلگر بازارهای مالی

در چند سال اخیر با رشد بهره بانکی و کمبود منابع بانکی، شرکت‌های بورسی برای اجرای طرح‌های توسعه و افزایش نقدینگی به ناچار، با کاهش استفاده از منابع بانکی دست به افزایش سرمایه‌های پی‌درپی زدند تا جایی که رشد سرمایه‌های شرکت‌ها، افزایش فروش و بالطبع سود متناسب با آن را ایجاد نمی‌کند. به همین دلیل دریافت منابع مالی به‌صورتی‌که بیشتر از سهام‌داران دریافت شود تا خارج از شرکت مانند بانک‌ها، خوشایند سهام‌دار نخواهد بود که در ادامه این مقاله چرایی آن توضیح داده خواهد شد.

به‌تازگی یک شرکت فولادی، برای اجرای طرح‌های توسعه خود، دست به یک افزایش سرمایه دوهزارو ۵۰۰ میلیاردتومانی زد که تقریبا تمامی بودجه مورد نیاز از طریق سرمایه سهام‌دار تأمین شده است. سرمایه شرکت به هفت‌هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان می‌رسد درحالی‌که فروش شرکت تقریبا ۹ هزار میلیارد تومان است. یک شرکت بزرگ تولیدکننده فلزات رنگین، سرمایه خود را به چهار هزارو ۳۰۰ میلیارد تومان رساند درحالی‌که فروش شرکت چهارهزارو ۴۰۰ میلیارد تومان است. یک شرکت تولیدکننده سنگ آهن با سرمایه دوهزارو ۴۰۰ میلیارد تومانی و فروش ذو هزار میلیارد تومانی وضعیت بدتری را نشان می‌دهد و... گرچه ممکن است در صورت مالی تلفیقی این شرکت‌ها، شرایط بهتر باشد، اما مشکل کماکان پابرجاست.

اینها نمونه‌ای از مشکلی است که در آن فروش نسبت به سرمایه شرکت، به‌دلیل افزایش سرمایه‌های متمادی و رکود و کاهش قیمت کالاها، کاهش چشمگیری دارد. زمانی نه‌چندان‌دور فروش به‌طور متوسط بین شش تا ۱۰ برابر سرمایه شرکت‌ها بود، ولی هم‌اکنون این نسبت دو تا چهار برابر و حتی در بعضی شرکت‌ها به کمتر از یک رسیده است. اما چرا تجهیز منابع مورد نیاز از طریق سرمایه سهام‌دار باید نگران‌کننده تلقی شود درحالی‌که از خروج منابع مالی از شرکت جلوگیری می‌کند، سبب وابسته‌نبودن به منابع خارجی می‌شود و هزینه‌های مالی را کاهش می‌دهد. نگرانی آنجاست که وقتی سرمایه شرکت رقیق شود، افزایش فروش شرکت چه بر اثر افزایش قیمت کالا صورت گیرد که در بهترین حالت بهای تمام‌شده هم ثابت بماند و چه بر اثر تعداد فروش باشد که حاشیه سود را در بهترین حالت کمی هم به‌دلیل هزینه‌های ثابت، افزایش دهد، باز هم تغییر سود چندانی در سرمایه سنگین افزایش داده‌شده، ایجاد نمی‌کند، همچنین اهرم مرکب مناسب هم تأثیر مطلوبی در سود هر سهم ندارد. به دلایلی که ذکر شد چشم‌انداز سودآوری در آینده مطلوب نیست و به همین دلیل از انگیزه ورود به بورس می‌کاهد، زیرا کسی در بورس سرمایه‌گذاری می‌کند که عایدی بیشتری نسبت به سود اوراق یا بانک داشته باشد یا امید به افزایش سود در آینده، او را به سرمایه‌گذاری در بورس ترغیب کند، آن‌هم به‌دلیل ریسک بیشتری که تقبل می‌کند، اما وضعیت فعلی بورس عایدی قوی‌تری از نظر سود نقدی نسبت به بانک‌ها ندارد و به‌دلیل سرمایه سنگین شرکت‌ها، امیدی هم به افزایش سود مطلوب در آینده وجود ندارد که این موضوع می‌تواند رکود فعلی بورس را طولانی‌تر کند. در سال‌های ۸۲ تا ۸۴، افزایش سرمایه‌های زیادی صورت گرفت اما نسبت منابع مالی استفاده‌شده، بهینه بود، منابع بانکی ارزان‌تر و صندوق ذخیره ارزی در دسترس بود و حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد منابع مورد نیاز از طریق افزایش سرمایه تأمین می‌شد، اما درحال‌حاضر ۷۰ تا ۱۰۰ درصد منابع مورد نیاز از سرمایه سهام‌دار تأمین می‌شود و به همین دلیل است که فروش، نسبت به سرمایه شرکت، رشد کمتری دارد. گرچه درک می‌کنم بازده سرمایه‌گذاری در استفاده از منابع بانکی به‌دلیل بهره بالا، هزینه سرمایه را پوشش نمی‌دهد و شرکت‌ها از روی ناچاری و به اجبار این‌گونه سنگین افزایش سرمایه می‌دهند و بورس هم نمی‌تواند راه توسعه شرکت را ببندد، اما رکودی طولانی در کمین بورس خواهد بود. به نظر می‌رسد شرکت‌ها می‌توانند با رصدکردن نسبت‌های مالی، در صورت لزوم، اجرای طرح‌ها را به تأخیر بیندازند یا توسعه را کندتر کنند تا زمان رفع تحریم‌ها از منابع ارزان‌تر داخلی و خارجی با تکنولوژی برتر در آینده نزدیک استفاده کنند و اگر زمان برای توسعه شرکت اهمیت بیشتری دارد، با کاهش تقسیم سود در مجامع و استفاده از سود انباشته یا هماهنگی با سهام‌داران عمده برای تاخیر در پرداخت سود نقدی آنها، طرح‌های خود را به پیش ببرند تا زمانی‌که بعد از رفع تحریم و دریافت منابع مالی مناسب، تکلیف سود انباشته را مشخص کنند.

گذر

دستور ویژه روحانی به هیأت وزیران

پذیرش تعهدات مالی خارجی صرفا با اجازه رئیس‌جمهور

● **مهر:** حسن روحانی با دستور ویژه به هیأت وزیران، هرگونه پذیرش تعهدات مالی خارجی را صرفا با اجازه کتبی رئیس‌جمهور یا معاون اول رئیس‌جمهور و هیأت وزیران (با هماهنگی رئیس‌جمهور) مجاز دانست. در نامه دبیر هیأت دولت به اعضای هیأت دولت، آمده است: «با سلام، دستور مقام محترم ریاست‌جمهوری در جلسه ۱۳۹۴/۰۸/۲۷ هیأت وزیران به شرح زیر ابلاغ می‌شود: کلیه دستگاه‌های اجرائی در پذیرش تعهدات مالی برای دولت در قبال دولت‌ها و اشخاص خارجی صرفا با اجازه کتبی رئیس‌جمهور یا معاون اول رئیس‌جمهور و هیأت وزیران (با هماهنگی رئیس‌جمهور) اقدام کنند».

رکورد کمترین قیمت نفت اوپک شکسته شد

● **فارس:** نفت اوپک رکورد کمترین قیمت خود در چند سال اخیر را بار دیگر شکست و به ۳۷،۸۹ دلار در هر بشکه رسید. سازمان کشورهای تولید و صادرکننده نفت، اوپک، در آخرین به‌روزرسانی سایت خود اعلام کرد: هر بشکه سبد نفتی این سازمان، پنجشنبه۱۲ آذر، با ۵۷ سنت کاهش نسبت به روز پیش از آن، ۳۷،۸۹ دلار در هر بشکه فروخته شد. به این ترتیب رکورد کمترین قیمت سبد نفتی اوپک در سال‌های اخیر، در ۱۷ روز گذشته برای سومین‌بار شکست. سبد نفتی اوپک روز چهارشنبه ۳۸،۴۶ فروخته شده بود. کمترین رقمی که در سال جاری برای نفت اوپک به ثبت رسیده بود به ۲۷ آبان بازمی‌گردد که قیمت این نوع نفت به ۳۸،۰۴ دلار در هر بشکه افت کرده بود.

جزئیات جدید فروش قسطی مسکن

● **مهر:** دبیر کانون سراسری انبوه‌سازان با اشاره به اینکه اقساط ماهانه طرح فروش قسطی مسکن بین سه تا ۳،۵ میلیون تومان است، گفت: این طرح برای تمامی سازندگان مسکن اجرا می‌شود. فرشید پورحاجت افزود: یکی از شرایط مهم طرح فروش قسطی، حضور بانک مسکن به‌عنوان ضمانت‌کننده است. این بانک تاکنون با ضمانت صد میلیون تومان از مبلغ هر واحد موافقت کرده است درحالی‌که انبوه‌سازان پیشنهاد رقم بالاتری را داده بودند تا قدرت خرید متقاضیان افزایش یافته و تعداد بیشتری توان ورود به این طرح را داشته باشند.